

een huis
voor de
kleine
prins

en zijn vrienden en vriendinnen

Voor Clara, Boris, Titia, Carmelita, Ricardo, de vrijwilligers van Speeltuin de Middenstip en iedereen die heeft meegewerkt aan de realisatie van het huis voor de kleine prins en zijn vrienden en vriendinnen.

Introductie

Ken je het verhaal van de kleine prins? Hij woonde op een planeet die niet veel groter was dan hij zelf. Hij zorgde er voor een ijdele bloem, en las graag in zijn boeken. Op een vulkaantje kookte hij water voor thee die hij dronk bij zonsondergang. De planeet was zo klein dat hij zijn stoeltje altijd wel ergens kon zetten waar de zon onderging. Zo heeft hij op een dag wel eens 43 keer naar de zonsondergang gekeken.

Veel mensen kennen dat verhaal. Maar wat niemand weet is dat hij iets miste. Hij zou zo graag een huisje willen. Een warme plek waar hij samen met vriendjes boeken kon lezen. Hoe zou hij dat voor elkaar krijgen?

De kleine prins bleef er maar aan denken en daarom maakte hij zich op een dag klaar voor een lange reis. Hij gaf zijn bloem water, veegde nog een keer zijn vulkaan en vloog weg, vastberaden om terug te keren naar zijn planeet, met een huisje.

De penningmeester

De eerste planeet die de kleine prins tegenkwam werd bewoond door een penningmeester.

“Hallo, wat ben jij aan het doen?”

“Ik ben de baas over de penningen, zie je dat niet?” De man ging verder met stapelen, 10 muntjes per torentje.

De kleine prins had in een vorige reis bijzondere grote mensen ontmoet, een koning, een zakenman, een geograaf. Allemaal mensen die druk bezig waren met zichzelf en zogenaamd serieuze zaken – waar hij niets van begreep.

“Wat kom jij hier doen? Kan ik je ergens mee helpen?” Dit grote mens leek de kleine prins anders.

“Ik zoek een huis voor mijn vrienden en mijn boeken.”

“Een huis?” De penningmeester keek naar zijn torentjes “Daar heb je veel geld voor nodig! Meer dan ik heb.”

De kleine prins liet zijn schouders zakken.

“Niet getreurd! Ik ga je helpen, vriend. Ik zal brieven voor je

schrijven aan mensen die soms geld geven aan iemand die een huis nodig heeft.”

De penningmeester, die kennelijk veel in zijn mars had, pakte zijn computer onder zijn tafel vandaan en schreef twee brieven.

“En krijgen we dan zomaar geld?”

“Ik denk het wel.”

De kleine prins was blij dat hij op de planeet van de behulpzame penningmeester terecht was gekomen. “Hebben we dan genoeg?” vroeg hij, “ik wil wel een héél bijzonder huis voor mijn vrienden.”

“Tja, dat ligt eraan. Hoe bijzonder? Weet je al hoe het eruit moet zien?”

“Ja, of toch nee...”

“Ik heb een idee. Ik ken een architect die een huis voor jou kan tekenen....Ik denk wel dat we dan nog meer geld moeten vinden maar dat is geen probleem. Als jij naar haar toe gaat, derde planeet rechts, dan zorg ik daarvoor.”

En welgemoed schreef de penningmeester nog vijf brieven.

De architect

De kleine prins kwam opgetogen bij de planeet van de architect. Hij stapte over kleurige krijtjes, potten inkt en bergen papier naar haar toe, maar ze was te druk met inktbellen blazen om hem op te merken. “Wil jij een huis voor mij tekenen?” De architect keek verrukt op. “Een huis? Natuurlijk! Wat voor huis? Vertel.” Ze pakte haar schetsboekje tevoorschijn. De kleine prins vertelde over zijn wens om samen met al zijn vrienden in een fijn huisje boeken te lezen, of om lekker onderuit gezakt te luisteren naar een mooi verhaal.

Onderweg had hij bedacht dat het handig zou zijn als zijn huis regenwater zou kunnen opvangen voor zijn bloem, of om mee te blussen als zijn vulkaan zou uitbarsten. Terwijl hij het vertelde viel zijn oog op een liniaal, die onder een berg papier uitstak. Dat deed hem denken aan de meetman van een vorige reis. Langs alle planten op zijn planeet legde die zijn liniaal. Alles wat buiten

zijn vooraf bepaalde maten stak knipte hij af. “Meten is weten” zei hij. De prins was er zo duizelig van geworden dat hij van zijn rechthoekige planeet was gevallen.

“... je mag in je tekening GEEN liniaal gebruiken” voegde hij er haastig aan toe.

“Dan wordt het nog leuker!” De architect maakte snel een schets in haar boekje.

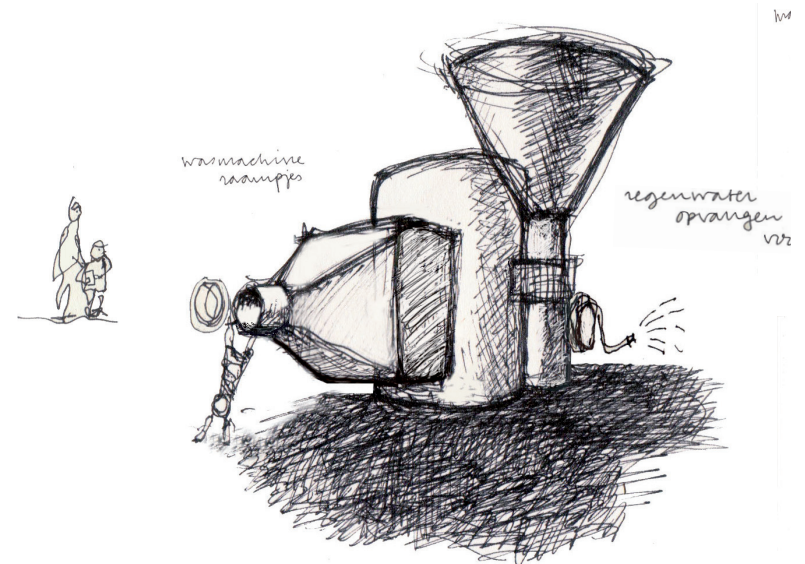
“Zoiets?”

“Dat lijkt helemaal nergens op!” zei de kleine prins.

“Oh, vind je het niet goed?” vroeg de architect en ze wilde de bladzijde omslaan.

“Nee! Ik bedoel Ja! Juist wel! Mijn huis moet nergens op lijken. Dan pas is het goed voor mijn vrienden... En hoe gaat het nu verder?”

“Ik ga de beste kunstenaars bellen die dit voor je kunnen bouwen. Dan maak ik samen met hen nog een tekening, en dan kunnen ze het bouwen. Ga jij maar vast vliegen naar de 31ste planeet links, 2^e naar boven, dan ben je er wel tegen de tijd dat het klaar is.”

De kunstenaar

De 31ste planeet links, 2^e boven was de werkplaneet van de kunstenaar.

Er klonk een enorm kabaal. Bovenop het huis in een wit pak zat de kunstenaar te schuren. Hij schuurde, plamuurde en lakte net zo lang totdat het huis glimmend papyruswit was. Hij stapte met zijn lange benen zo van het dak af en schoof zijn stofmasker omhoog

“Heee, Jij bent vast de kleine prins?”

De kleine prins knikte. Vol verwondering keek hij naar de kunstenaar en het bijzondere huis.

“Sorry dat het nog niet klaar is... Ja het is best veel werk. Eerst ben ik alle materialen gaan verzamelen. Ik heb oude voedersilo's gevonden bij een geitenboer, een rioolpijp voor het regenwater die over was bij een bouwplaats in Rotterdam en vrienden hadden een wasmachineraampje voor me, die past precies in de tuit. Voor de binnenkant kocht ik hout, en schapenwol voor de warmte. Tja, en als ik eenmaal ga bouwen heb ik mezelf niet meer in de hand.... Kijk daar heb ik een boekenkast gemaakt, de enige rechte plankjes in het huis... En aan iedere kant heb ik een raam gemaakt, zodat je alle sterren kunt zien. En achter die deur zit de kraan, met regenwater voor je bloem. ”

De prins keek achterom naar zijn planeet. Hoe zou het met zijn bloem gaan? Al een jaar geleden had hij haar achtergelaten.

“Ben je bijna klaar?” De kleine prins durfde het niet te vragen.

“Ik denk dat ik nog een half jaartje bezig ben. En de wolvrouw moet nog het vilt voor de binnenkant maken. Als jij vast zachtjes naar asteroïde 688 vliegt, ben je er vast tegen de tijd dat het klaar is.” De kunstenaar schoof zijn stofmasker omlaag en schuurde verder.

De wolvrouw

Asteroïde 688 stond vol met grote dozen witte wol. Er tussen waren 6 mensen hard aan het werk. Terwijl er twee de wol aan het kaarden waren, werd de gekamde wol zorgvuldig op

grote tafels uitgelegd. De wolvrouw liep er langs. Omdat ze altijd scherp van geest was zag ze meteen wanneer ergens een onregelmatigheid was. “Pas op, dat wordt een gat!” zei ze. Op een andere tafel werd de wol met zeep en warm water gewreven tot een dikke natte lap. Die werd opgerold door twee grote mannen die het honderden keren heen en weer rolden. Dat waren de bekende Viltmannen. “Ga eens even aan de kant.” Ze droegen de zware rol op hun schouders naar één van de wasmachines.

Het rook er naar schap, zeep en koffie. “Wil je ook iets drinken?” vroeg de wolvrouw.

“Nee, ik wil een huis voor mijn vrienden en mijn boeken. En eigenlijk zou ik het snel willen meenemen naar mijn planeet want daar wacht mijn bloem op me. Ik ben nu bijna anderhalf jaar weg.” De wolvrouw keek naar de dozen ruwe wol die net binnen gedragen werden. “Lieve prins, we zijn hier dag en nacht aan het vilten, wol van wel 30 schapen! Het is gigantisch veel werk... dus het duurt iets langer. Vind je het erg? Weet je, ik laat je vast zien hoe mooi het wordt.” De wolvrouw nam hem mee naar de waslijn. Daar hingen de eerste lappen vilt te drogen. Het prinsje wist niet dat van schapenwol zulke stevige stof gemaakt kon worden. “Dit snijdt onze stoffeerder precies op maat. Kijk eens wat een mooie randen. Zo wordt het alleen omdat ik hier met de beste mensen werk hoor. Ik heb echt geluk! En weet je, de timmerman zet de lappen met schroeven vast. Vind je het niet om te gillen?!”

Het prinsje begon iets van kunstenaars te begrijpen.

De wolvrouw was er zeker ook één. Ze werkten graag heel hard om iets moois te maken.

“Ik vind het niet erg” antwoordde de kleine prins, die nooit een vraag vergat. “Ik zie dat het heel mooi wordt, en ik begrijp dat het veel werk is.” De wolvrouw zuchtte. Want dit was maar één van de vele dingen waarmee ze bezig was. “Als jij vast naar de speeltuin gaat, dan komen wij daar ook heen. Dan ga ik nu weer snel verder. Ik weet niet hoe, maar het komt goed. Tot over twee

maanden." En het vrouwtje verdween tussen de wol.

De vrijwilligers

In de speeltuin werd de kleine prins hartelijk ontvangen door de vrijwilligers. "Daar ben je eindelijk, kom binnen. Onze speeltuin is jouw speeltuin." Hij rende naar de schommels en daarna naar de hoge glijbaan. Hij was blij eindelijk weer onder de kinderen te zijn. Toen hij uitgespeeld was ging hij bij de vrijwillige dames zitten. "Weten jullie wanneer mijn huisje komt?"

"Het kan ieder moment komen. De kunstenaar zou het aan een rode ballon naar ons sturen en hier laten landen." Ze wezen naar een platform. "Vertel over je reis, we hebben één jaar en 8 maanden op je gewacht" Het prinsje vertelde over de penningmeester, de architect, de kunstenaar en de wolvrouw.

"En je huisje, voor wie is het eigenlijk?"

"Het is voor mijn vrienden. Als ze bij mij langskomen wil ik er met ze mijn boeken lezen."

"Wat een goed idee!" Het prinsje knikte en keek omhoog. Er was nog niets te zien. "En wie zijn je vrienden, als ik vragen mag?" Het prinsje keek om zich heen, naar de kinderen met wie hij net had gespeeld, naar de dames, naar het platform. Misschien was dit wel een betere plek voor het huisje dan op zijn planeet. Hier waren zoveel kinderen en op zijn planeet kwam er maar af en toe ééntje langs... Zijn gedachten werden onderbroken door de penningmeester die luid bellend kwam aanfietsen. Hij wees omhoog "Daar! Het huisje komt eraan!!" Achter hem fietste de architect. Met één voet op de bagagedrager van de penningmeester keek ze voortdurend in de lucht. De kunstenaar kwam aanrijden in zijn zelfgebouwde camper. Opgetogen liep iedereen naar het platform, ook de kinderen. Er scheurde een rode bestelauto de hoek om, met op het dak een enorme stapel vilt. De wolvrouw liet haar auto midden op straat staan, het was een totale chaos. Er liepen schapen op straat! En 133 journalisten stonden met hun camera's en microfoons klaar.

Het wolvrouwkje kwam bij de kleine prins staan "Ik zei het toch,

alles komt altijd goed."

Zachtjes daalde het huisje neer op het platform. Een daverend applaus barstte los. De journalisten verzamelden zich nerveus rond de kleine prins. "Is deze UFO van u?"

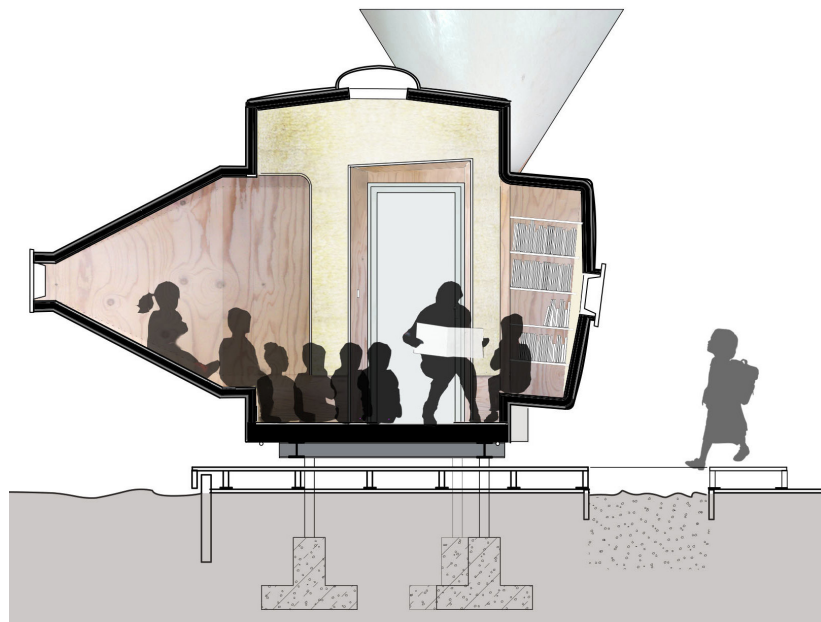
De kleine prins zag de ogen van zijn nieuwe grote en kleine vrienden stralen. Hij pakte een bosje microfoons bij elkaar en ging op de tuit van het huisje staan.

"Lieve grote en kleine vrienden, ik heb besloten dat ik dit huisje niet meeneem naar mijn planeet, maar hier laat. Ik zal mijn boeken opsturen, die mogen jullie hier samen lezen. Als ik met mijn vrienden wil lezen kom ik gewoon naar jullie toe. Veel plezier ermee."

Hij sprong omhoog, terug naar zijn planeet en zijn bloem. Onder zich hoorde hij het gejuich langzaam zachter worden, en toen was het stil.

Waarschijnlijk was iedereen aan het lezen.

11 november 2015

Colofon

Stichting Speeltuin De Feijenoordse Middenstip is opdrachtgever van het paviljoen in het kader van Het Taalbos. Ricardo Haakmat, initiatiefnemer van Het Taalbos hoopt met dit project kinderen en hun ouders te stimuleren op het gebied van taal, kunst en cultuur vanuit een speelse en vertrouwde omgeving, namelijk de speeltuin om de hoek.

In het voorleespaviljoen zal natuurlijk worden voorgelezen aan peuters en kleuters, ook zal er samen worden gelezen met de iets grotere kinderen en biedt het paviljoen plek aan diverse taal- en verhaal workshops.

Speeltuin de Middenstip bestaat dankzij de tomeloze inzet van Ricardo Haakmat ('de penningmeester'), Laetitia Tuinfort, Carmelita Shepherd, Tina van der Eijk, Olga van 't Spijker, Anita Meijer, Carolina Joao Baptista, Reem Mohammed, Yeter Cali, e.v.a.

Adres Speeltuin de Middenstip

Persoonsdam 133

3071 EE Rotterdam

Je bent welkom, bekijk de website

www.defeijenoordsemiddenstip.nl voor openingstijden of
bel 010 4842477

**Het voorleespaviljoen is tot stand gekomen dankzij
de inspanningen en steun van**

de makers

Iris de Kievith architecten, Fevzi Atceken constructeur
Boris Duijneveld – MUD projects
Clara Froger Dutch Design ism de Viltmannen; Frank Hilbrands,
Ewan Hilbrands, Jeroen de Wolff, Brian Hänschen, Sabine
Raatschen, Lotte Hofsteenge, Yasemin Sengil. En ism Diny
Hofman, Charlotte Kok, Angela van Dekken, stagiaire.
Cees van de Sman (de herder) en Bart van Kaarderij Wollust
GKB bv - Jaco van Herk e.a.

en dankzij een financiële bijdrage van

Oranje Fonds
Stichting Bevordering van Volkskracht
- Van Leeuwen Van Lignac Stichting
Stichting Elise Mathilde Fonds
Van Ommeren - de Voogt Stichting
CBK - Centrum Beeldende Kunst Rotterdam
Bewonersinitiatief / Opzoomermee
Stadsontwikkeling gemeente Rotterdam,
- Wouter Scheffer, Wilko de Bruin

Noot

Het verhaal over het huisje van de kleine prins is vrije bewerking van het beroemde verhaal De Kleine Prins, van de Franse schrijver en piloot Antoine de Saint-Exupéry, gepubliceerd in 1943. Het is geenszins de pretentie ook maar enigszins in de buurt te komen van de diepgang en poëzie van zijn inspirerende verhaal.

Iris de Kievith heeft het geschreven als dank aan iedereen die met zoveel passie en plezier heeft gewerkt aan het prachtige huisje voor de kinderen in de speeltuin.

Dank

Sanneke van Hassel voor het professioneel meelesen in het avontuur van de kleine prins.

Informele uitgave ter gelegenheid van de opening van het Taalpaviljoen
in Speeltuin de Middenstip, Rotterdam 11 november 2015